

хляба и започнало да яде. Казал:

– Олеле, колко много злато!

Казала:

– Ооо, чичо! Байко ли си? Чичо ли си? Ти си ми баща, прибер ме!

Казал:

– Момиче, ти как си стигнала до тук? Гледай колко богатство има при тебе, а ти да останеш бедна!

И тя му казала:

– Дядооо!

– Дядо съм ти!

– Я вземи това злато да си го занесеш! Занеси си го Вкъщи! Не искам нищо от него! Само ме заведи у Вас, да съм на топло! Да мога да се прибера, да дойда Вътре на топло!

Завел го. Хванало го под ръка момичето, завел го. Като Вървяло, сторило цяла Вада ухане. Обърнал се старецът, Видял и казал:

– Еее, ама миризма правиш, момиче! Замириса целият град!

И я завел старецът у тях, самичък бил. Останала някое Време у стареца и казала така:

– Дядооо! Сега чуи какво ще ти кажа!

Нещо се пошегувал с нея и тя се засмяла. Засмяла се и излезли много рози от устата ѝ.

Старецът:

– Е, щерко! Ти си ми много хубава, цялата златна. Как е станало това нещо с теб, та си останала сляпа?

– Дядо, вземи си една кошница. Отиди на пазара. Ще кажеш: „Рози продавам, едно око искам! Рози продавам, око искам!“

– Добре, дъще! Ще отида!

Отишъл на пазара. Имало и други продавачи, но гледат, гледат като тия цветя други нямало. Отишъл царският син на пазара, Видял тия цветя – мало и голямо ги хвали. Но никой не може да ги купи, освен за едно око. Взел той и отишъл при жена си. Казал ѝ:

– Жено, тези цветя са като цветя, ама като тях, дето ги хвалят, за очи ги дават, иначе не ги дават.

Момичето казало:

– Дядо, каквото ти предложат, ти няма да искаш!

– Добре, дъще! Добре! Каквото кажеш, ще изпълня Волята ти. Ти толкова много злато ми оставяш, а аз да ти направя душманлък? Няма да ти направя!